

so skoro 11 let naš dušni pastir ali župnik; mnogo so se trudili, kar Njim je večkrat težko stalo, ker so bile reči za Njihovim prednikom mnogo zamotane. Vse pa so, kar je bilo le v Njihovej moči, srečno izvršili ter v pravem redu zapustili. Želimo, da bi v svojej novej fari našli mnogo bogoljubnih ter Njim udanih src! Pogrešala jih bode zna biti marsiktera reva, ki je od Njih kake dobrote prejemala; kajti če je kaka revna žena iz vesi kaki ogon potrebovala in jih prosila, so njej radi od farovškega zemljišča oddali pa niso nobenega odškodovanja zahtevali. Pa tudi pri drugih računih so bili z malo plačo zadovoljni. Preden pa ko so se poslovili, so zastran „štifting“ opomnili, in marsikteremu, ki ni imel, da bi bil doplačal, so dolg izbrisali ter pristavili: pa moli za mene! Bog Njim teraj plati stoterno! — Dne 9. sept. je obče spoštovanemu Mihelu Bekužu, srenjskemu svetovalcu in kmetu na Bobovem, strašen ogenj njegovo poslopje upepelil. Nesreča je tem večja, ker ni bil zavarovan; temu je bilo krivo premalo zaupanje do zavarovalnic, ker je „Viktorija“, pri kateri je bil prej zavarovan, krivo napravila. Kolikor je škode, se da težko izračunati. Naj bi mu ljubi Bog naklonil mnogo darežljivih src, da bi saj prihodno zimo za sebe, za svoje in za živino streho imel. Bog pomagaj!

F. B.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Naša vojska je uže zasedla turška mesta Plevlje, Prieboj in Priepolje. Godilo se je tako. General Kilič je 10. sept. od Kovač-hana prišel zgodaj ob 1/2 6. uri blizu Plevelj, ki so pozidane v globokej dolini, obdanej od visokih, skalnih strmin. Pred mestom mu pride proti turški Mustafa paša s 5 kompanijami. Kilič ga vpraša, zakaj se s svojimi vojaki ne ugame? Turek mu ugovarja, da nima od sultana nobenega naloga mesto predati. Na to mu Kilič obrne hrbet in ukaže našim vojakom slovesno marširati v Plevlje, kar se je takoj zgodilo, ker so med tem naši lovci višine za mestom zasedli. Turških vojakov je 500 mož in še se niso umaknili. Naši so se nastanili v 200 hišah v mestu, v kloštruž sv. Trojice in pod šotori. Dne 11. sept. je došel vojvoda Württemberg in pohvalil Kiliča; dne 12. sept. se je počivalo, dne 13. sept. pa marširalo proti Priepolju do Jakub-hana, kder so prenočili. Dne 14. sept. ob 1/2 12. uri so naši stali pred Priepoljem, ki je postavljeno na obojnem pobočju Lima. Tudi tu je turški poveljnik ugovarjal, naj bi naši vojaki ne zasedli mesta unokraj Lima, ali med tem je major Grivičič z lovci 25. bataljona vodo Lim prebredel in hribe za mestom zasedel. Sedaj maršira Kilič črez most in sreča generala Königa, ki je med tem bil došel iz Prieboja. Poveljnik druge brigade, general Obadovič, pa je deželo zasel do Kratove in mejo določil. Vojvoda Württemberg

dela sedaj na to, da turški vojaki brž odidejo. Pot v Albanijo je Avstriji odprta in zavarovana vsaj po mislih ministra grofa Andrassyja. — Bismark se pogovarja v Gostinu s papeževim poslanikom pa tudi z nemškimi poslaniki na Francoskem, od koder je došel; sam Bismark se poda 20. sept. na Dunaj, da obišče grofa Andrassyja. Ministri hočejo tudi obiskovalce dunajske borze, ali shodnico najbogatejših barantačev, obdačiti in 5 milijonov pridobiti. To je tudi izvrstno! Zakaj bi ti bogataši milijone si nabarantali brez davka, med tem ko kmet brez vsega usmiljenja svoj desetek plačati mora, kedar kaj kupi. Česki poslanci imajo 19. in 23. sept. v Pragi shod, kder bodo odločili ali pojdejo v državni zbor ali ne. Ogerski ministri so prebivalec Požunskega in Gjurskega okraja morali dačo odpisati in še denarjev pošoditi za nakup semena, ker je ondi celó slaba letina. Blizu Mehadije gori 200 oralov gozda, tudi v Bosni je mnogo gozdov pogorelo. General Jovanovič je popolnem odstavljen od službe v Bosni in se je podal na svoja posestva v Banatu. V Kronstadtu na Erdeljskem so ustanovili magjarski freimavrerji veliko ložo ali shodnico!

Vnanje države. Ruski minister knez Gorčakov in nemški Bismark sta se tako sprla in po novinah drug po drugem udrihata, kakor da bi res hotla Rusijo in Nemčijo v strahovito vojsko strmoglaviti; niti shod obeh cesarjev ju ni pomiril. Pravijo, da Gorčakov dolži Bismarka, zakaj ruska vojska ni smela vzeti Carigrada in Turkov iz Evrope pregnati. Bismark pa hoče Rusijo ponižati, kakor je uže Avstrijo in Francijo premagal. Oba iščeta uže zaveznikov. Rusi se zanašajo na Francoze Bismark pa na — Avstrijo. Bog nas varuj take zveze! Nemški katoličani so v Ahenu zborovali in sklenoli boriti se za svobodo sv. Cerkve. Italijani začeli so Verono s šancami obdajati proti Tirolske strani. V Rumeliji so se Bolgari in domov vračajoči se mohamedani spopali in krvavo pretepavali v Ajtošu in Plovdivu. Angležem se v Afganistanu huda godi, Jakub-khan se sumljivo obnaša in velika vojska gre Angležem proti, mohamedanski duhovniki pridgajo sveti boj zoper angleške posilnike. General Robert ima samo 6500 mož in se ne upa naprej. Ob enem žuga Burmanski kralj Angležem z vojsko; angleški poslaniki so uže všli, ker so se bali, da se jim nebi tako zgodilo, kakor Kavagnariju v Afganistanu. Švedski profesor Nordenskjöld je lani mesenca julija na ladiji „Vega“ odrinil po Severnem ledenem morji. Prezimil je v ledu blizu Čučkijskega poltoka daleč za Severijo ter je v 381 dneh svojo pot srečno dovršil; dne 2. sept. letos je došel v Jokohamo na Japanskem. „Vega“ je prva ladija, ki je to pot naredila. V Afriki so baje Angleži ulovili divjaka Cetevojo. Vsled tega se bodo Angleži polastili cele južne Afrike. V Ameriki traja boj med Chilenci in Peruvijanci naprej, brez posebnega uspeha na enej ali drugej strani.